

8. **Hearn Lafcadio.** Exotics and Retrospectives. Boston : Little, Brown, and Co, 1971 (1898). – 299 p.
9. **Hearn Lafcadio.** In Ghostly Japan / Lafcadio Hearn. – Boston : Little, Brown and Co, 1899. – 257 p.
10. **Hearn Lafcadio.** Interpretations of Literature / Lafcadio Hearn [Ed. by John Erskine]. – Vol. 2. – New York : Lill, Mead and Company, 1916. – 392 p.
11. **Hearn Lafcadio.** Japanese Lyrics / Lafcadio Hearn. – Boston, New York : Houghton Mifflin, 1915 [1894]. – 79 p.
12. **Hearn Lafcadio.** Kokoro: Hints and Echoes of Japanese Inner / Lafcadio Hearn. – Boston, New York : Houghton Mifflin and Company, 1927. – 388 p.
13. **Hearn Lafcadio.** Out of the East / Lafcadio Hearn. – Boston, New York : Riverside Press, 1895. – 337 p.
14. **Hearn Lafcadio.** The Life and Letters of Lafcadio Hearn Including the Japanese Letters. – Vol. 3. – Cambridge : The Riverside, 1922. – 322 p.
15. **Japonisme, Orientalism, Modernism.** A Bibliography of Japan in English – language Verse of the Early 20th Century. [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://themargins.net/bibliography.html>
16. **Kunst Arthur.** Lafcadio Hearn / Arthur Kunst. – New York : Twayne Publishers, 1969. – 146 p.
17. **Miner Earl.** The Japan Tradition in British and American Literature / Earl Miner. – Princeton : Princeton UP, 1958. – 312 p.
18. **Rediscovering Lafcadio Hearn** [Ed. by Sukehiro Hiragawa]. – Folkestone, Kent : Global Orient, 1997. – 284 p.
19. **Stemple Daniel.** Lafcadio Hearn: Interpreter of Japan / Daniel Stemple // American Literature. – Vol. 20. – No 1. – 1948. – P. 1–19.
20. **Stevenson Elizabeth.** Lafcadio Hearn / Elizabeth Stevenson. – N. Y. : The Macmillan Company, 1961. – 362 p.

Надійшла до редколегії 08.11.2014 р.

УДК 821.161.2.09

О. В. Міненко
А. В. Миненко
O. V. Minenko

Черкаський інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Черкасский институт пожарной безопасности имени Героев Чернобыля
Cherkassy Institute of Fire Safety named after Chornobyl Heroes

**ПРОБЛЕМИ РЕЦЕПЦІЇ ТВОРЧОСТІ В. ШЕКСПІРА
 В НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІЙ ДУМЦІ: КОМПАРАТИВНИЙ ВИМІР
 ПРОБЛЕМЫ РЕЦЕПЦИИ ТВОРЧЕСТВА У. ШЕКСПИРА
 В НАУЧНО-ТЕОРЕТИЧЕСКОЙ МЫСЛИ:
 КОМПАРАТИВНОЕ ИЗМЕРЕНИЕ
 THE PROBLEMS OF RECEPTION OF SHAKESPEARE'S CREATIVITY
 IN RESEARCH AND THEORETICAL THOUGHT:
 A COMPARATIVE DIMENSION**

Показано, що проблеми рецепції письменника в іншій національній літературі відіграють значну роль у сучасній літературній критиці. Творчість Шекспіра заклали провідні культурні «коди» європейської художньої свідомості.

Досліджено рецепції творчості англійського письменника Вільяма Шекспіра у різних країнах з погляду літературознавчої компаративістики. Висвітлено причини, що зумовили інтерес до Шекспіра в літературно-критичній думці XIX–XX ст. Було

© О. В. Міненко, 2015

з'ясовано теоретичні аспекти художнього перекладу як форми міжлітературних зв'язків.

Схарактеризовано підходи, якими послуговувалися науковці при вивченні рецепції творів та сонетів англійського автора. Грунтуючись на актуалізованих в українському гуманітарному дискурсі літературно-критичних студіях і перекладах українських письменників, подаємо основні доміанти рецепції Шекспіра, даючи відповіді на питання, чому Шекспір став одним із тих письменників, який помітно вплинув на становлення української літератури. Сприйняття творів залежить від інтерпретацій, історично закладених у культурі, навіть невідомі інтерпретації впливають на це. При багаторазовому знайомстві з оригіналом новизна естетичного враження та переживання обумовлюється зміною культурно-естетичного потенціалу, перш за все зростанням та збагаченням вимог суб'єкта сприйняття. Досліджуючи рецепцію творів англійського поета в інших національних літературах було виявлено, що закон естетичного впливу, за яким створюється текст, визначає напрям і тип його читацького / перекладацького сприйняття. «Вплив» та «сприйняття» перебувають в особливому (суб'єктно-об'єктному) взаємозв'язку.

Ключові слова: рецепція, інтерпретація, переклад, література, текст, перекладач, твір, читач, сприйняття.

Продемонстровано что проблемы рецепции писателя в другой национальной литературе играют значительную роль в современной литературной критике. Творчество Шекспира заложило ведущие культурные «коды» европейского художественного сознания.

Исследованы рецепции творчества английского писателя Уильяма Шекспира в разных странах з точки зрения компаративистики. Указаны причины, которые спровоцировали интерес к Шекспиру в литературно-критической мысли XIX–XX ст. Выяснены теоретические аспекты художественного перевода как формы межлитературных связей.

Охарактеризованы подходы, которые использовали учёные при изучении рецепции произведений и сонетов английского автора. Основываясь на актуализированных в украинском гуманитарном дискурсе литературно-критических студиях и переводах украинских писателей, поданы основные доминанты рецепции Шекспира, отвечая на те вопросы, почему Шекспир стал одним из тех писателей, который заметно повлиял на становление украинской литературы. Восприятие произведений зависит от интерпретаций, исторически заложенных в культуре, в том числе речь идет о неизвестных интерпретациях, которые имеют непосредственное влияние на это. При многократном знакомстве с оригиналом новизна эстетического впечатления и переживания обуславливается изменением культурно-эстетического потенциала, прежде всего ростом и обогащением требований субъекта восприятия.

Ключевые слова: рецепция, интерпретация, перевод, литература, текст, переводчик, произведение, читатель, восприятие.

The problems of reception of the writer in another national literature is one of the fundamental in modern literary criticism. Shakespeare's creativity laid the leading cultural «codes» of European artistic consciousness. This article is devoted to the investigation of the reception of the English writer William Shakespeare in different countries from the point of view of comparative studies. The reasons that provoked interest to Shakespeare in the literary and critical thought of the XIX–XX centuries were indicated. In the article, the theoretical aspects of literary translation as a form of interliterary ties were analyzed. The scientific works of different scientists who investigated the texts and sonnets of the English writer from the point of view of Comparative Literature were processed. The approaches which the scientists have used in the study of the reception of works and sonnets of the English author were characterized.

Much has been done by the researchers of the English author in the theory and practice of translation (in the English-speaking countries Literary Translation is an integral part of comparative literature). The creation of the translating reception of Shakespeare's texts showed that it became a difficult and infinitely renewed process at the beginning of the twentieth century in Ukraine. This process continues its active development nowadays, but it couldn't be taken as a canonization of «correct» and final translation of the «original» Shakespeare. It was investigated that research creative works of Shakespeare, whatever country they are now committed, it's vector focused primarily on receptive model. On the basis of updated in Ukrainian humanitarian discourse of literary-critical studies and translations of Ukrainian writers, the article presents the main dominant reception of Shakespeare, giving the answers to the question why Shakespeare was one of those writers who significantly influenced the development of the Ukrainian literature. The reception of works depends on the interpretations of historical culture, even unknown impact on the interpretation of it. Repeated acquaintance with the original novelty of aesthetic experience and the experience is caused by a change in the cultural and aesthetic potential, especially the growth and enrichment of the requirements of the subject of reception.

It was detected that the specific process of perception of works of art for all people has an individual character, as distinguished by the level of emotional sensitivity and nature of representations arising in the perception of the same artwork. It depends on many factors: emotional human experience, interests, aesthetic taste, characteristic type of person perception, emotional level of human development, physical and psychological state at the moment of perception, the conditions under which this process occurs, the installation of perception, the human capacity for full perception works of art.

Keywords: reception, interpretation, translation, literature, text, translator, work, reader, perception.

Феномен Вільяма Шекспіра уже протягом чотирьох століть відчутно впливає на розвиток світової культури. Популярність англійського генія «усіх часів і народів» зумовлена не лише ідейно-естетичною глибиною його творчого доробку, а й спроможністю впливати на формування того чи іншого національного культурного канону.

Метою статті є визначити причини, які зумовили інтерес до Шекспіра в українській художній і літературно-критичній думці XIX–XXI ст.

Звернення до художньої рецепції перекладів Шекспіра в інших європейських літературах, усвідомлення її у світлі ідей літературознавчої компаративістики ставить завдання освоєння конструктивних можливостей функціонально-рецептивних підходів у сфері художнього перекладу. Вагомі дослідження були виконані зарубіжними шекспірознавцями – Г. Блумом, М. Стороженко, Ю. Левіним, М. Алексєєвим, М. Морозовим, О. Смірновим, О. Анікстом, М. Захаровим, О. Первушиною та ін. Колосальну роботу виконали українські шекспірознавці, які порушували проблеми рецепції Шекспіра в інших національних літературах – у XIX столітті І. Франко. У XX – на початку XXI ст. – І. Ваніна, М. Шаповалова, Р. Зорівчак, Л. Коломієць, І. Лімборський, Н. Торкут, О. Тетеріна, Т. Хитрова-Бранц, І. Девдок, Ю. Черняк та ін.

Проблеми рецепції художньої творчості письменника в іншій національній літературі є одними із основоположних у сучасному літературознавстві. Так, без сумніву, можна говорити про В. Шекспіра, який своїми творами заклав провідні культурні «коди» європейської художньої свідомості. Однак багато питань стосовно рецепції В. Шекспіра в Україні залишаються відкритими. Не в останню чергу це стосується сприйняття художньої спадщини Шекспіра українськими перекладачами XIX століття.

Інтерес до художнього перекладу як до проблеми компаративїстики останнім часом активїзувався згідно з тенденцією його осмислення як чинника еволюції національних лїтератур у міжлїтературному контексті (Р. Гром'як, Д. Дюришин, Ю. Левїн, М. Новїкова, П. Топер та інші). Пропоновано розпочинати аналіз перекладу не з нього самого, а з рецепції першоджерела у відносинах того місця і того часу, які у ньому відтворені. Треба також знати, яке місце посїдає оригінал у творчості автора і яку роль він відігріє в розвитку лїтератури. Розуміння цієї проблеми надихає на багаторівневу рецепцію першоджерела, у тому числі створює необхідне підґрунтя для якісного аналізу його перекладу.

У монографії П. Топера «Переклад у системі порівняльного лїтературознавства» розглянуто питання функціонування перекладених творів в іншомовних лїтературах, роль лїтературознавчої критики в оцінюванні перекладів. Автор критикує підхід до перекладу в рамках його функціонування як «кінцевого результату» в інонаціональній лїтературі, а також обмеження досліджень проблемою впливу творця оригіналу на перекладача. Дослідник наголошує, що «такий підхід є, очевидно, недостатнім сьогодні». Мова йде про широкий погляд на перекладацьку діяльність під кутом зору як «контактних зв'язків», так і «типологічних збігів», які є двома аспектами одного історичного явища у рамках «міжнародних лїтературних взаємовпливів» [14, с. 89].

Сьогодні у світовому лїтературознавстві спостерігається тенденція до реінтерпретації творчості Шекспіра у зв'язку з новими викликами часу, пов'язаними з мультикультуралізмом, постколоніалізмом і процесами глобалізації. І. Лїмборський стверджує, що за доби глобалізаційних трансформацій, які призводять до культурного «стиснення» світу, факт сприйняття англійського автора сповнюється особливою семантикою. «Присвоєння» Шекспіра обертається сьогодні новим типом приписування символічних «значень» англійському драматургу і поету. Йдеться передусім про великий спектр інтерпретацій на основі локальних резонансів рецепції цього письменника [8, с. 64]. За словами науковця, рецепція Шекспіра на сьогоднішній день може перетворитися на яскраву демонстрацію глобального принципу «національної бездомності», коли поет опинився в стані культурної невизначеності, перебуваючи водночас у «шпарині» між різними національними культурами, тобто в ситуації «поміж і ніде» [8, с. 65]. Приклад Шекспіра у цьому відношенні є показовим, тому що в світі було не так багато письменників, твори яких розійшлися на цитати і живуть вже не одну сотню років. Важко знайти країну в світі, на театральних сценах якої не була поставлена хоча б одна з безсмертних драм англійця. Тому з плином часу стає вже не так просто відповісти на питання національності Шекспіра.

Наукові дослідження творчого доробку Шекспіра, у якій би країні вони зараз не здійснювалися, своїм вектором зорієнтовані переважно на рецептивні моделі. Ключовим поняттям для більшості авторів є слово «перегляд» (в англійських країнах – «reinterpretation») – чи то методології аналізу, чи окремих критичних концептів, що сприймаються сьогодні як застарілі.

Багато було зроблено дослідниками англійського автора у царині теорії та практики художнього перекладу (в англійських країнах художній переклад є складовою частиною лїтературознавчої компаративїстики). М. Захаров працював над концепцією тезаурусу перекладів Шекспіра, здійснених російськими перекладачами О. Сумароковим, М. Муравйовим, М. Карамзіним, завдяки чому відкривається нове бачення цих письменників в освоєнні художньої спадщини Шекспіра російською культурою. Також він вивчав рецепцію творів Шекспіра В. Кюхельбекером та О. Пушкіним. Науковець доводить, що в обох письменників виявля-

ється певна синхронність у творчому звертанні до спадщини Шекспіра. Рецепція Шекспіра у творчій діяльності цих авторів говорить про те, що Шекспір відіграв істотну роль у тезаурусі письменників «золотого століття російської поезії» [4, с. 54].

Деякі дослідники пострадянського простору вивчали й інші особливості творчості видатного драматурга. Ю. Каплуненко, наприклад, досліджував еволюцію буквального поетичного перекладу в Росії XIX – XX століття, окремі загальнотеоретичні аспекти інтонації та конкретні засоби її відтворення при перекладі поезії з англійської мови російською на прикладі сонетів В. Шекспіра [6]. Серед вірменських дослідників Шекспіра слід виділити С. Сеферян, яка опублікувала понад 40 статей про вірменські переклади творів Шекспіра та написала монографію «Шекспір і вірменське перекладацьке мистецтво», де вивчала методику перекладу творчості англійця вірменськими перекладачами XIX – початку XX століття [12].

Подібну проблематику розглядала у своїй дисертації також Є. Мінасян, у якій досліджувала переклади Шекспіра вірменськими перекладачами у другій половині XX століття [10]. Але так чи інакше, усі вони майже не стосуються проблеми рецепції в контексті літературознавчої компаративістики.

Поширення впливів Шекспіра у світі розглядав у своїх працях голландський вчений Франсен Пол, який досліджував рецепцію сонетів Шекспіра у світовій культурі, а саме: конструювання гендеру адресата і сексуальної орієнтації ліричного героя. У своїх дослідженнях автор акцентує увагу на потенційній спроможності сонетів до розкриття тих культурних трансформацій, що знаходять відбиток у процесі конструювання ним образу у Шекспіра [16].

Відомий літературознавець Г. Блум у книзі «Західний канон» спирається на психоаналітичний підхід, намагаючись з'ясувати місце Шекспіра у світовій літературі. Центральною постаттю Західного канону у нього виступає саме Шекспір. Канонічність автора та його текстів пов'язана в першу чергу з «дивністю», ефектом оригінальності, який або неможливо асимілювати, або ж він сам цілковито асимілює. Блум виділяє риторичні стежки в поезії як прояви механізмів захисту [1].

Чимало праць науковців торкалися гамлетизму пострадянського простору. Зокрема В. Луков працював над темою вічного образу Гамлета як культурної константи. Він охарактеризував філософський зміст «гамлетівського питання» і філософсько-культурний аспект образу його носія – шекспірівського Гамлета у світі проблеми вічних образів як констант культури [9].

У XX столітті було розширено коло наукових досліджень творів Шекспіра. І хоча в багатьох з цих досліджень не виокремлювалося проблемне поле компаративного аналізу текстів англійського автора, але вони посприяли подальшому науковому аналізу перекладів Шекспіра з позиції компаративістики. І. Ваніна у своїй монографії «Українська шекспіріана» розглянула проблему перекладів Шекспіра українськими письменниками XIX – XX століття з точки зору перекладознавства [2]. Зрештою, за таким принципом працювала й інша дослідниця українських перекладів шекспірових творів М. Шаповалова [19].

Р. Зорівчак вивчає історію українсько-англійських літературних зв'язків, загальнотеоретичні та лінгвостилістичні проблеми художнього перекладу, своєрідність сприймання англомовними читачами українського художнього слова (зокрема, творчості Т. Шевченка, І. Франка, Марка Вовчка. Лесі Українки, О. Кобилянської, О. Довженка, українського пісенного та казкового епосу) та українськими

читачами англійської літератури (творів Дж. Г. Байрона, Г. Лонгфелло, Джека Лондона), а також методологічні проблеми перекладу [5].

З іншого боку до цієї проблематики підійшла Л. Коломієць, яка досліджувала концепцію перекладів Шекспіра в українських авторів ХХ століття, а саме: І. Костецького, П. Куліша, Т. Осьмачки, Л. Гребінки [7]. Таким чином, вона розглядає крізь призму етики та естетики романтичної концепції перекладу перекладацьку шекспіріану українських письменників ХХ століття як цілісне явище романтизму в західноєвропейському контексті.

Н. Торкут на матеріалі компаративного аналізу сонетів В. Шекспіра продемонструвала наукову продуктивність міждисциплінарного діалогу літературознавства і перекладознавства. За її словами, паралельне прочитання текстів іншомовного оригіналу та його перекладів рідною для реципієнта мовою відкриває широкі перспективи і в аспекті літературознавчих інтерпретацій [15, с. 8].

За останні десять років в Україні з'явилося чимало наукових досліджень рецепції Шекспіра в інших країнах. Т. Хитрова-Бранц у своєму науковому дослідженні займалася специфікою рецепції В. Шекспіра у культурному просторі Німеччини XVIII – першої половини XIX століття. Вона окреслила комплекс онтологічних і гносеологічних передумов, що сприяли зародженню інтересу німців до творчого доробку англійського поета [17]. І. Девдюк у кандидатській дисертації вивчала рецепцію перекладів англійських творів П. Кулішем, у якій дослідила мовно-стилістичні особливості перекладених П. Кулішем творів В. Шекспіра [3]. О. Тетеріна дослідила переклад як наукову проблему в українсько-літературній критичній думці XIX – початку ХХ століття. Вона розглянула новий етап розвитку української перекладознавчої думки, який розпочинається літературно-критичною діяльністю, перекладацькою практикою творів Шекспіра та оригінальною творчістю П. Куліша, у тому числі і переклади окремих шекспірових творів «Король Лір», «Отелло», що мало епохальне значення для української науки про літературу загалом [13]. О. Міненко у дисертації досліджувала проблеми рецепції творчості Шекспіра в українських перекладах XIX століття [11].

Таким чином, є всі підстави стверджувати, що проблеми рецепції творчості В. Шекспіра у науково-теоретичній думці відбувалися у двох взаємозалежних площинах – літературознавства і перекладознавства.

Бібліографічні посилання

1. **Блум Г.** Західний канон. Книга на тлі епох / Г. Блум. – К. : Факт, 2007. – 720 с.
2. **Ваніна І. Г.** Українська шекспіріана / І. Г. Ваніна. – К. : Мистецтво, 1964. – 204 с.
3. **Девдюк І. В.** Англійська література у творчій діяльності Пантелеймона Куліша (Переклади. Критичне сприйняття. Творче засвоєння) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.05 «Романські мови» / І. В. Девдюк; НАН України. Ін-т л-ри ім. Т. Г. Шевченка. – К., 1999. – 19 с.
4. **Захаров Н. В.** У истоков русского шекспирознания: А. П. Сумароков, М. Н. Муравьев, Н. М. Карамзин : монография / Н. В. Захаров. – М. : Изд-во Моск. гуманит. ун-та, 2009. – 95 с.
5. **Зорівчак Р. П.** Український художній переклад як націєтворчий чинник / Р. П. Зорівчак // Літературна Україна. – 2005. – № 1 (13 січня). – С. 7–14.
6. **Каплуненко Ю. М.** Некоторые вопросы репродукции поэтической интонации при переводе с английского языка на русский (на материале сонетов В. Шекспира) / Ю. М. Каплуненко // Сб. науч. тр. Иркут. гос. лингвист. ун-та. – Вып. 2. – 1999. – С. 95–103.
7. **Коломієць Л. В.** Тенденції розвитку поетичного перекладу / Л. В. Коломієць // Вісник Сумського держ. ун-ту (Серія Філологічні науки). – № 11 (95). Том 2. – 2006. – С. 132–140.

8. **Лїмборський І. В.** Світова література і глобалїзація : монографія / І. В. Лїмборський. – Черкаси : Брама-Україна, 2011. – 192 с.
9. **Луков В. А.** Гамлет как вечный образ русской и мировой культуры: монография. / В. А. Луков, Н. В. Захаров Б. Н. Гайдин. – М. : Изд-во Моск. гуманитар. ун-та, 2007. – 86 с.
10. **Минасян Е. Т.** История армянских переводов Вильяма Шекспира во второй половине 20-го века : автореф. дис. на соискание ученой степени канд. филол. наук : спец. 10.01.07 «Фольклористика» / Минасян Ева Тиграновна. – Ереван, 2009. – 27 с.
11. **Мїненко О. В.** Рецепція Вільяма Шекспїра в українських перекладах ХІХ столїття : дис. канд. філол. наук : 10.01.05 / Мїненко Олеся Василївна. – Дніпропетровськ, 2013. – 194 с.
12. **Сеферян С. С.** Шекспир и армянское переводческое искусство : дис. д-ра філол. наук : 10.01.07; 10.01.01 / Сеферян Сона Саркисовна. – Ереван, 2003. Описано по переводу. Текст на арм. яз. 2003. – 404 с.
13. **Тетерїна О. Б.** Переклад як наукова проблема в українській літературно-критичній думці ХІХ – початку ХХ ст. (компаративний дискурс) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : спец. 10.01.05 «Романські мови» / О. Б. Тетерїна; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2004. – 20 с.
14. **Топер П. М.** Перевод в системе сравнительного литературоведения / П. М. Топер. – М. : Наследие, 2000. – 252 с.
15. **Торкут Н. М.** Світоглядна парадигма постмодернізму і онтологічний статус художнього перекладу (до постановки проблеми) / Н. М. Торкут // Вісник Сумського держ. ун-ту. Серія Філологічні науки. – 2004. – № 4(63) – С. 181–187.
16. **Франсен П.** Шекспірові сонети: від ключа до культурного конструкту / П. Франсен // Шекспірівський дискурс. — Запоріжжя : КПУ, 2010. – Вип. 1 – С. 65–84.
17. **Хитрова-Бранц Т. В.** Шекспірівський дискурс в німецькій літературі преромантизму та романтизму: генезис, механізми структурування, провідні конституенти : дис... канд. філол. наук : 10.01.04 / Хитрова-Бранц Тетяна Валентинівна. – Дніпропетровськ, 2009. – 211 с.
18. **Черняк Ю. І.** Специфіка актуалїзації цїннїсної семантики «Гамлета» В. Шекспїра в українському шекспірівському дискурсі : дис. канд. філол. наук : 10.01.05 / Юрїй Іванович Черняк. – Запоріжжя, 2011. – 225 с.
19. **Шаповалова М. С.** Шекспїр в українській літературі / М. С. Шаповалова. – Львів : Вища школа, 1976. – 211 с.

Надїйшла до редколегїї 10.11.2014 р.

УДК 821.113 (73)–311.4.09

Т. В. Надута
T. V. Naduta

*Дніпропетровський національний університет імені Олеся Гончара
 Днепрпетровский национальный университет имени Олеся Гончара
 Oles Honchar Dnipropetrovsk National University*

**ПРОБЛЕМАТИКА СУЧАСНОГО СИНО-АМЕРИКАНСЬКОГО
 ЛІТЕРАТУРНО-КРИТИЧНОГО ДИСКУРСУ
 ПРОБЛЕМАТИКА СОВРЕМЕННОГО СИНО-АМЕРИКАНСКОГО
 ЛІТЕРАТУРНО-КРИТИЧЕСКОГО ДИСКУРСА
 CONTEMPORARY CONSIDERATIONS OF CHINESE AMERICAN
 LITERARY DISCOURSE**

Здійснено поглиблене дослідження сино-американського літературно-критичного дискурсу, а також проблеми, що нещодавно стала найбільш актуальною для компаративістів: феномена транскультурації. Транскультурні процеси сучасного

© Т. В. Надута, 2015